

آينه

سیدحاجان

از شاطبي نپر سندا مثال اين مسائل

● **سعيد حجابیان**: تعارضات موجود میان نص و مسائل مستحدثه مدت‌های مدیدی ذهن فقها و حقوق‌دانان را به خود مشغول داشته است. پرسش کلیدی لافل نزد فقها چنین بوده است؛ آیا می‌توان دغدغه‌های امروزین جامعه بشری را پاسخ داد و ساختمان فقه را تخریب نکرد؟ ... شاطبی متفکر قرن هشتم به‌عنوان مهم‌ترین نظریه‌پرداز فقه مقاصدی شناخته می‌شود، چنان‌که نزد برخی «امام المقاصد» خوانده شده است. «مقاصد» جمع مقصد و به‌معنای هدف، غرض و حکمتی است که شارع قصد کرده است. فقه مقاصدی در میانه جزم و واقعیات قرار گرفته و قائل به قبض و بسط شریعت به‌دلیل عناصر زمانی و مکانی است لذا بر آن است میان نص و ضروریات رومزه پل بزند. به‌همین جهت است‌که گفته می‌شود در کلیات باید به نظر شارع توجه داشت اما در جزئیات باید توان و شرایط جامعه را لحاظ کرد... فقه مقاصدی و احکامی‌که ذیل آن تعریف می‌شوند، صرفاً از بعضی تغییرات محدود سخن می‌گویند و در نقطه‌ای متوقف می‌مانند... جامعه به‌تدریج با مسائلی چون بیمه، سرقفلی، بیبت‌کوپن و... مواجه شده است. مسواری‌که فقه به آن ورود نکرده ولی جامعه درگیر آن است. اصحاب مقاصد در این دستگاه به بحث می‌پردازند و می‌گویند در چنین مسائلی باید اجتهاد کرد و بر مبنای مصلحت عمومی مقصد شارع را یافت و نهایتاً در احکام تغییر ایجاد کرد. پروژه فقه مقاصدی، درون‌فقهی است و با قدرت آمیخته نمی‌شود لذا کارکرد آن محدود است. پس فقه مقاصدی باید به مرحله بعد، یعنی «قواعد ناظر بر مشروعیت‌یابی» وارد شود و به‌تعبیری فقه را به قانون تبدیل کند. این قواعد اساساً با عنصر قدرت مزوج شده و برای کاربست نیاز به اتوریته دولت دارند و این گمشده فقه مقاصدی است... [فولر] این نکته مهم را مطرح می‌کند که قانون اساساً مقوله‌ای بین‌الادانی است. به بیان واضح‌تر، نه شاه می‌تواند بگوید قانون یعنی من، نه فقیه می‌تواند یک‌ه و تنها –ولو با منابع معتبر- قانون وضع کند... این دومین مشکل مقاصدی‌هاست. آنها ممکن است درباره سقط چنین، اتانازی و... نظراتی داشته باشند و برای اعمال آنها تا حدی پیش بروند اما در مرحله‌ای متوقف می‌مانند چراکه همان‌گونه‌که ذکر آن رفت، اولاً قدرت ندارند و ثانیاً به رای جمهور مردم اعتقادی نداشته و تنها به حکم‌الله صحه می‌گذارند.

جمهوری اسلامی

بازی دینی با فوتبال

● در ایران متأسفانه علاوه بر این سه نوع سوءاستفاده از فوتبال، در سال‌های اخیر نوع دیگری نیز رسم شده که بسیار خطرناک است؛ بازی دینی با فوتبال. به این دو نمونه از اظهارنظر دین‌مداران درباره مسابقات جام جهانی فوتبال که این روزها در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شود توجه مایمید. امام‌جمعه یکی از شهرهای بزرگ گفته؛ «ورزش به آن نقطه‌ای رسید که توفیق صعود به جام جهانی برای ورزش ما پیدا شد. این یک افتخار برای اسلام بود، یک افتخار برای اسلام بود. یک افتخار برای نظام بود. یک حرکت قوی عظیم در مقابل دشمنی بود که می‌خواهد ما را بایکوت کند. این جشنش مال نظام است، جشنش مال اسلام است... پیروزی‌مان مال اسلام بوده، پیروزی مال نظام بوده.» در مقابل، یک روحانی شناخته‌شده که در میان نیروهای متدین وابسته به مجموعه‌های نظامی جایگاه ویژه‌ای دارد گفته؛ «خاکم یهودی در کنیسه یهودی‌ها سخنرانی می‌کند و می‌گوید ما باید یک کاری بکنیم اینها نتوانند امام زماشان را بیاورند. اینها می‌خواهند امام زماشان را بیاورند. اگر اینها امام زماشان بیاید بساط ما را جمع می‌کند. ما باید یک کاری بکنیم که نتواند بیاید. ما طرح‌هایی را درست کردیم فرستادیم تا ایران مشغول بازی بشود. ما فوتبال را توی دنیا داریم اوج می‌دهیم. یک کاری بکنید اینها غافل بشوند...». ملاحظه می‌کنید که یک روحانی پیروزی در فوتبال را متعلق به اسلام می‌داند و آن دیگری آن را درست در نقطه مقابل قرار می‌دهد... این دو نگاه متضاد، با صراحت توسط دو فرد روحانی به اسلام نسبت داده می‌شوند درحالی‌که هیچ ربطی به اسلام ندارند.

ایده مرکزی برون‌رفت از وضعیت موجود

● **عبدالله کنجی**: پول حلال بسیاری از مشکلات کشور است، اما امروز پول (نقدینگی) مهم‌ترین آسیب را به اقتصاد کشور و سفره مردم وارد کرده است... پیشگیری از رشد نقدینگی و به‌کارگیری نقدینگی موجود در مسیر حل مشکلات کشور دو مقوله‌ای است که ظاهر اتوفیقی در حل آن مشاهده نمی‌شود. هدایت نقدینگی به سمت اقتصاد مولد مهم‌ترین هنر دولت‌هاست... اگر تبدیل این تهدید به فرصت به‌عنوان ایده مرکزی حل مسائل اقتصادی کشور قرار گیرد و همه همت و توان اقتصاددانان کشور اینجا متمرکز شود، هم از تهدید اقتصاد کشور جلوگیری می‌شود و هم بسیاری از مشکلات از طریق این سرمایه بزرگ حل خواهد شد. اقتصاددانان معتمدند تولید انگیزه، تضمین، تشویق و ترغیب به صورت عینی می‌تواند صاحبان سرمایه نقدینگی را مجاب کند تا آن را به مسیر اصولی هدایت نمایند.

politics@sharghdaily.ir

روز گذشته فدریکا موگرینی در بروکسل یک میهمان آسیایی داشت؛ سوشما سواراج، وزیر خارجه هند. در این ملاقات علاوه‌بر موضوعات مرتبط با هند و اروپا، برجام نیز یکی از موضوعات اصلی گفت‌وگو بود. از آنجا که هند یکی از سه مشتری اصلی خرید نفت از ایران است، در شرایط خروج آمریکا از برجام تسهیل مبادله پول بین ایران و هند اهمیتی فزاینده یافته است. درحالی‌که تهدیدهای آمریکا به از سرگیری تحریم‌های ایران، تجارت با ایران را بار دیگر نگران‌کننده کرده است، وزیر خارجه هند گفته که فقط تحریم‌های سازمان ملل را رعایت می‌کند. او این موضع را زمانی اتخاذ کرد که محمدجواد طریف برای نجات تجارت دو کشور بعد از خروج آمریکا از برجام به هند رفت. در آن سفر تلاش شد تا هند همچنان به‌عنوان یک خریدار اصلی نفت ایران

حفظ شود. پایگاه اینترنتی اتحادیه اروپا گزارش داده که سوشما سواراج و فدریکا موگرینی درباره اهمیت حفظ برنامه جامع اقدام مشترک گفت‌وگو کردند. همچنین آنها درباره همکاری‌های سیاسی و امنیتی در زمینه‌های مبارزه با تروریسم و امنیت دریایی رایزنی کردند. دو طرف همچنین درباره تحولات منطقه در زمینه اقلیت روهینگیا (در میانمار)، افغانستان، مالدیو نیز گفت‌وگو کردند. به گزارش ایسنا، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، ماه گذشته (میلادی) با اعلام خروج خود از توافق هسته‌ای ایران و گروه موسوم به ۵+۱، گفت تحریم‌ها علیه تهران را بازمی‌گرداند. این مسئله به‌ویژه موجب نگرانی شرکت‌هایی اروپایی که با ایران تعامل می‌کنند و خریداران بزرگ نفت ایران شده است که هند یکی از آنها به‌شمار می‌آید. در همین راستا کمیسیون

دیدار برجامی موگرینی با وزیر خارجه هند

اروپا از آغاز فرایند اجرای مقررات مسدودکننده خبر داده که مانع از همکاری شرکت‌های اروپایی با تحریم‌های واشنگتن علیه تهران می‌شود. این در حالی است که روز گذشته روزنامه «تایمز» چاپ هند نوشت، هند تا چند روز دیگر اجرای روش‌های قبلی برای دوزدن تحریم‌های آمریکا و پرداخت پول نفت وارداتی از ایران را از سر می‌گیرد. به گزارش ایرنا، یکی از این گزینه‌ها احیای مکانیسم روپیِه-ریال میان هند و ایران است که در سال ۲۰۱۲ پس از تحریم‌های اقتصادی غرب علیه ایران ایجاد شد. براساس این مکانیسم، ۴۵ درصد از پول نفت ایران به‌صورت روپیِه در حساب بانک هندی «یوکو» قرار می‌گرفت و ایران با استفاده از آن اقدام به خرید کالاهای هندی می‌کرد. یک مقام ارشد هند به تایمز آو ایندیا گفته که دولت دهلی نو همچنین به‌دنبال

بررسی یمن و آینده آن در منظره موسویان در شبکه تلویزیونی چین

راه‌حل عبور از بحران یمن، سیاسی است

اتلاف به رهبری عربستان تاکنون موفق شده ۸۰ درصد خاک یمن را از دست حوثی‌ها خارج کند. سازمان ملل برای صلح تلاش کرد، اما حوثی‌ها همکاری نکردند. عربستان ۱۶ میلیارد دلار کمک انسانی در سه سال گذشته به یمن کرده است. موسویان به انضاری پاسخ داد: «مطلبی که آقای سلمان انصاری گفت در واقع موضع سعودی‌هاست که می‌گویند ایران اساساً نباید در منطقه باشد تا ما بتوانیم هر کاری دلمان می‌خواهد در منطقه انجام دهیم و بتوانیم هر دخالتی در سایر کشورها بکنیم و ایران هم نباید ممانعت کند. دوم اینکه امروز ۲۳ میلیون نفر از مردم یمن به‌شدت نیازمند کمک‌های انسانی هستند. براساس گزارش سازمان ملل، بزرگ‌ترین فاجعه انسانی در یمن رخ داده است. موضوع سوم اینکه عفو بین‌الملل جمع‌بندی خود را رسماً اعلام کرد که ائتلاف نظامی سعودی- اماراتی در سه سال گذشته عمداً مراکز غیرنظامی مانند مدرسه‌ها، بیمارستان‌ها و تأسیسات جاده‌ای و حمل‌ونقلی را بمباران کرده تا بحران ایجاد کند. این گزارش رسمی عفو بین‌الملل است که ائتلاف نظامی به رهبری عربستان با هدف ایجاد بحران انسانی، عمداً مراکز غیرنظامی یمن را بمباران کرده و می‌کند.»

حمدانی: اماراتی‌ها زندانی‌ها را شکنجه می‌کنند

حمدانی درباره این پرسش مجری که گزارش‌های معتبری می‌گوید اماراتی‌ها را شکنجه می‌کنند، اما پتانگوی می‌گوید شواهدی وجود ندارد، گفت: «نقض حقوق بشر و شکنجه زندانیان توسط نیروهای مورد حمایت اماراتی و سعودوی اتفاق افتاده است. خبرش عموماً به یاد حوثی‌ها خارج شده، اما این به آن معنی نیست که بخش‌های آزادشده در وضع خوبی هستند. شکنجه‌ها در همین مناطق رخ داده است. نکته دوم اینکه مبلغ زیادی پول برای کمک‌های انسانی روانه

آن است که از طریق یک کشور ثالث مانند ترکیه پول نفت ایران را پرداخت کند. این مقام دولتی که نامش منتشر نشده است، اظهار کرد: ما به‌دنبال نهایی کردن مکانیسم (روپیِه-ریال) هستیم که در چند روز آینده آماده خواهد شد. وزارت دارایی، بانک مرکزی یا «رزرو بانک هند» (RBI) و همچنین وزارت بازرگانی این کشور، نهادهایی هستند که در اجرای این مکانیسم نقش دارند. ایران سومین صادرکننده بزرگ نفت به هند است. ایران به دریافت بخشی از بهای نفت خود با استفاده از ارز روپیِه علاقه‌مند است. اما ترجیح می‌دهد یورو ارز اصلی در دریافت بهای نفت خود باشد. هند همچنین از بانک‌های اروپایی و ترکیه شامل بانک هالک ترکیه، بانک اروپا-ایران در آلمان و بانک مرکزی ایتالیا برای پرداخت بدهی نفتی خود به ایران استفاده کرده بود.

هستیم، واقعیت صحنه یمن است که مردم یمن گرفتار آن هستند. جنگ عربستان علیه یمن پای نیروهای خارجی را به یمن بازکرده است و حرف مردم یمن این است که ما کمک انسانی نمی‌خواهیم، ما را رها کنید تا خودمان کشورمان را بسازیم. حوثی‌ها هم از کودکان در جنگ استفاده کرده‌اند اما طرف مقابل هم از کودکان در جنگ استفاده کرده و هر دو طرف این بازی را انجام می‌دهند». در پاسخ به این پرسش که آیا جامعه جهانی واقعا متوجه عمق بحران انسانی هست، تیلور می‌گوید: «خیر! ما در شرایط یک فاجعه دردناک انسانی هستیم که بشر آن را آفریده و نه به خاطر یک حادثه طبیعی...».

موسویان: آتش‌بس در یمن ضروری است

انضاری درباره راه‌حل سیاسی از نظر عربستان برای توقف جنگ تصریح می‌کند: «ائتلاف برای صلح تلاش کرده‌اند. نماینده سابق سازمان ملل در بحران یمن تأیید کرد که در نشست کویت برای صلح، عربستان حمایت کرد اما حوثی‌ها مانع شدند. بنابراین باید در جنگ زمینی موفق شویم تا بحران خاتمه یابد». اما موسویان راه‌حل یمن را در سه اقدام خلاصه می‌کند: «اولین و فوری‌ترین اقدام این است که حملات نظامی ائتلاف عربستان متوقف شود و به استراتژی جنگ نظامی برای حل بحران یمن خاتمه داد. دومین اقدام ضروری و فوری، ایجاد آتش‌بس است. اقدام سوم هم همکاری قدرتهای منطقه‌ای و بین‌المللی برای یافتن یک راه‌حل سیاسی بر مبنای انتخابات آزاد تحت نظارت سازمان ملل و مشارکت همه گروه‌های اصلی در اداره کشور. واقعیت این است که سعودی‌ها و اماراتی‌ها حکومت دست‌نشانده در یمن و سایر کشورهای منطقه مثل قطر و لبنان می‌خواهند. این سیاست جواب نمی‌دهد. ما باید شرایط را برای انتخابات آزاد در یمن با نظارت سازمان ملل فراهم کرد تا خود مردم یمن درباره آینده حکومت و قانون اساسی کشورشان تصمیم بگیرند. مجری می‌گوید: «آمریکا تأمین‌کننده اصلی سلاح برای عربستان و امارات در جنگ یمن است. بنابراین آمریکا باید بتواند نقش تعیین‌کننده‌ای برای حل بحران داشته باشد». حمدانی در پاسخ به این مسئله پاسخ می‌دهد: «بله اما مسئولانه برای هیچ کاری نمی‌کند. اوپاما بندر جدید را خط قرمز اعلام کرده بود و بنابراین ائتلاف سعودی حق حمله نظامی به آن را نداشت. اما آقای ترامپ به ائتلاف عربستان چراغ سبز حمله به بندر جدید را داد. اظهاراتی از کنگره آمریکا در مخالفت با این سیاست شنیده شده و امیدوارم که مانع شوند. برد هریک از دو طرف به هزینه دارد و آن‌هم جان مردم یمنی است. بنابراین باید برای راه‌حل سیاسی تلاش کرد. حتی اگر حوثی‌ها جنگ را بیازند، بحران حل نمی‌شود. چون خطر تجزیه وجود دارد و حداقل ۱۵۰۱۰ سال هم طول می‌کشد تا خرابی‌های فعلی درست شود.»

یک از پنج کشور اجازه می‌یابد محدوده‌های آبی تا پهنای ۱۵ مایل دریایی تعیین کند که با خطوط مرزی مطابق با کنوانسیون مشخص خواهد شد. هر کشور ساحلی نیز اجازه می‌یابد محدوده ماهیگیری به پهنای ۱۰ مایل دریایی تعیین کند. براساس سند منتشرشده، شیوه تعیین خطوط میانی در دریای خزر بین کشورهای ساحلی خزر باید با یک موافقت‌نامه جداگانه مشخص شود. این رسانه روسی اضافه کرد: اگر یکی از کشورهای ساحلی خزر شکلی از ساحل را دارد که در تعیین آب‌های داخلی آن را در وضعیت غیرضایت‌بخش قرار می‌دهد، این مسئله در تعیین شیوه ترسیم خطوط میانی مورد توجه قرار می‌گیرد. شبکه آر ب کا اعلام کرد: ایران در چنین شرایطی در دریای خزر قرار گرفته و تهران پیشنهاد کرده این پهنه آبی به پنج قسمت مساوی و نه خطوط میانی تقسیم شود. این شبکه در حالی چنین چیزی را مطرح می‌کند که ایران احضار مسئول پولی تأکید کرده «خز هندوانه نیست که به پنج قسمت مساوی تقسیم شود».

در پیش‌نویس کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر امکان احداث خطوط لوله از بستر این دریا پیش‌بینی شده به شرطی که شرایط ساخت آن در توافق اصولی زیست‌محیطی و مهندسی و معیارهای قراردادهای بین‌المللی مطابقت داشته باشد. همچنین در پیش‌نویس کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر پیشنهاد شده که عدم حضور نیروهای مسلح خارجی در این دریا مورد تأکید قرار گیرد. انتظار می‌رود امضای این سند در اجلاس سران خزر در بندر آکاتئو قزاقستان در آگوست آینده صورت گیرد.

یادداشت

سلاح نفت، سلاح نفت

احسان شمس . مدرس دانشگاه

● دوره تازه اجلاس اوپک آغاز نشده، اختلافات بالاگرفته بود. از طرفی عربستان و امارات، بر طبل افزایش تولید می‌کوبیدند و از آن طرف زمه‌های همراهی روس‌ها، به‌عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت خارج از اوپک به گوش می‌رسید؛ از سویی ایران، عراق و ونزوئلا بر حفظ تولید فعلی تأکید داشتند. ترامپ نیز با توییت‌های خود، اوپک را مسئول گرانی‌های اخیر نفت می‌دانست و بر اوپک می‌تاخت. عربستان برای رقابت منطقه‌ای با ایران و کمک به ایالات متحده در تحریم ایران، رؤیای افزایش تولید خود را داشت. روسیه نیز با توجه به تحریم‌های ناشی از قضیه اوکراین، به درآمد بیشتر محتاج است و از افزایش تولید حمایت می‌کند. اما بازی ترامپ زیگانه‌تر از هر دو اینهاست. اگر تولید نفت بالا رود، تولید نفت شل در ایالات متحده دارای توجیه بیشتری است و بر آن افزوده شده و شرکت‌های نفتی بزرگ را پشت‌سر ترامپ بسیج می‌کند و اگر سقف تولید حفظ شود، او به‌راحتی گرانی نفت را نزد افکار عمومی ایالات متحده بر گردن اوپک می‌اندازد. در حالی‌که این خروج ترامپ از برجام بوده که باعث افزایش شش‌دلاری قیمت نفت در هر بشکه شده است. بنابراین بازی با اوپک برای ترامپ، بازی دو سر برد است. اصولاً غرب از اختلاف در اوپک نهایت بهره را برده و خواهد برد. به همین دلیل است که وزیر نفت ایران بالا رفتن قیمت نفت را سیاسی می‌داند. در مقابل اما مواضع هوشمندانه زنگنه، وزیر نفت ایران، بسیار درخور توجه است. او به جای تاختن بر رقیب دیرینه در اوپک، سعی دارد خود را در قالب ناجی اوپک نشان دهد... علاوه‌بر این، با درک این نقطه کلیدی که حیات اقتصادی جهان به عرضه پایدار و تضمین‌شده نفت بستگی دارد، خودخواهی کشورهای تولیدکننده نفت را در بالا بردن قیمت‌ها، درنهایت به ضرر کل اقتصاد جهان و در درجه اول خود کشورهای اوپک می‌داند. به این سخنان او در وین توجه کنید: «توازنی حساس میان سه عنصر بنیادین «تضمین سرمایه‌گذاری آینده در کشورهای تولیدکننده نفت»، «تضمین عرضه به‌موقع و کافی نفت برای تأمین تقاضا» و «تضمین رشد پایدار و مقبول برای اقتصاد جهانی» ایجاد شده، به‌طور علنی و در فرصت‌های گوناگون اعلام کرده‌ام که ایران مخالف قیمت بالای نفت نیست. اعتراض من به قیمت بالای نفت از این باور عمیق نشئت می‌گیرد که قیمت‌های بالا در میان‌مدت و بلندمدت، به تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان سودی نمی‌رساند. گویی ایران هم هرچند افزایش قیمت را ناشی از سیاسی بازی ترامپ می‌داند اما از او رودست نخورده و اعلام می‌کند اگر اعضا بخواهند، ایران به وظیفه خود به‌عنوان عضوی متعهد در جامعه جهانی عمل کرده و برای تعدیل بازار نفت، تولید را افزایش می‌دهد. این نتیجه در بخش دیگری از سخنان او آشکار است: «اوپک یک سازمان مستقل، جافته‌د و مسئولیت‌پذیر است که از آن انتظار می‌رود انسجام و اقتدار خود را طبق اساسنامه تقویت کند، از سیاست‌زدایی در بازار حمایت و چنین اقدامات یک جانبه‌ای را که روند طبیعی بازار نفت را مختل می‌کند، محکوم کند». از کسی چون زنگنه هم توقعی غیر از این نیست. ایران می‌داند که در بازار نفت چگونه صلاح خود و اوپک را حفظ کند و مغلوب نوحاسته‌ای مانند ترامپ نشود. اگر نفت برای ایالات‌متحده یک سلاح برای پیروزی در جنگ تجاری با اروپا و چین به‌نظر می‌رسد، برای ایران یک سلاح برای ایفای نقش بین‌المللی خود و تحکیم اقتصاد جهانی است که ایران خود نیز عضوی از آن محسوب می‌شود. خبری که در آخرین لحظه می‌رسد نیز گواهی بر تمام موارد بالاست. وزیران ایران و عربستان دیداری دو جانبه داشتند و متعاقب آن اوپک رای به افزایش یک‌میلیونی تقصم تولید داد. این رای نشانگر اوج پختگی ایران در بازار نفت و دیپلماسی در اوپک است تا دست ایالات متحده را برای فشار بر ایران خالی کند.

خبر

امیدواری عراقی به ارائه بسته عملی اروپا تا آخر ماه

● ایسنا: سیدعباس عراقچی، معاون سیاسی وزیر امور خارجه، گفت: امیدواریم طرف‌های باقی‌مانده در برجام تا آخر ماه میلادی جاری بسته عملی خود را ارائه دهند. عراقچی در حاشیه نهمین جشنواره تجلیس و تکریم از کارآفرینان و مدیران اشتغال‌زای کشور، گفت: برجام به دلیل خروج آمریکا از این توافق بین‌المللی در یک شرایط غیرعادی به سر می‌برد و ما و دیگر اعضای برجام در تلاش هستیم که اگر بشود برجام به مسیر خود ادامه دهد و اگر نشد به وضعیت قبل برجام و حتی فراتر از آن برمی‌گردیم. او تصریح کرد که سه کشور اروپایی و اتحادیه اروپا به ما قول دادند که یک بسته عملی برای حفظ برجام و تأمین و منافع و خواسته‌های ایران از برجام ارائه دهند و ما امیدواریم که تا آخر ماه میلادی جاری این بسته به ما داده شود. در حال حاضر اروپایی‌ها به کمک روسیه و چین در تلاش هستند که این بسته پیشنهادی را تهیه کنند به نحوی که ایران بتواند به فروش نفت خود، دریافت پول نفت، تبادلات بانکی، حمل‌ونقل، بیمه و... ادامه دهد.

دیپلماسی